

**UCHWAŁA NR XX/190/2012
RADY GMINY IŁAWA**

z dnia 25 maja 2012 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańców Szeplerzyzny na bezczynność Wójta Gminy Iława
w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie składowania obornika na
działce nr 156/1 przez Pana Tomasza Gołębiewskiego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) oraz art. 229 pkt 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zmianami) Rada Gminy Iława uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za niezasadną skargę mieszkańców Szeplerzyzny na bezczynność Wójta Gminy Iława w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie składowania obornika na działce nr 156/1 przez pana Tomasza Gołębiewskiego w miejscowości Szeplerzyzna, gmina Iława.

2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Iława do poinformowania skarżących oraz Wojewody Warmińsko - Mazurskiego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Piotrkowski

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XX/190/2012

Rady Gminy Iława

z dnia 25 maja 2012 r.

Uzasadnienie

stanowiska Rady Gminy Iława w przedmiocie rozpatrzenia skargi mieszkańców Szeplerzyzny na bezczynność Wójta Gminy Iława odnośnie odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie składowania obornika na działce nr 156/1 przez Pana Tomasza Gołębiewskiego

W piśmie z dnia 12 kwietnia 2012 r. skierowanym bezpośrednio do Wojewody Warmińsko – Mazurskiego mieszkańcy wsi Szeplerzyzna w gminie Iława wnieśli „o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Iława z dnia 8 lutego 2012 r. nr IRL.6031.1.2012”, podnosząc że organ gminy (Wójt) odmówił wszczęcia postępowania w sprawie składowania obornika na działce nr 156/1 w Szeplerzyźnie przez Pana Tomasza Gołębiewskiego.

Powyższe pismo Wojewoda Warmińsko – Mazurski, pismem noszącym datę 23 kwietnia br. znak: IGR-XI.1411.2.2012 (wpłynęło ono do tut. Urzędu Gminy w dniu 24 kwietnia 2012 r.) przekazał według właściwości Przewodniczącemu Rady Gminy Iława, gdyż potraktował je jako skargę na Wójta Gminy Iława w rozumieniu art. 229 pkt 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zmianami).

Po dokonaniu szczegółowej analizy argumentacji przedstawionej w treści przywołanego na wstępie pisma uznano je jako skargę na bezczynność Wójta Gminy Iława, gdyż kluczowy zarzut skarżących dotyczył od początku odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego przez Wójta Gminy Iława w zakresie wspomnianego wyżej problemu składowania obornika.

Rada Gminy Iława po zbadaniu zarzutów sprecyzowanych w powyższym wystąpieniu uznała je za całkowicie bezzasadne. Trudno jest mówić o bezczynności organu wykonawczego gminy (Wójta Gminy) w sytuacji gdy organ ten już w piśmie z dnia 8 lutego 2012 r. udzielił wyczerpujących wyjaśnień praktycznie wszystkim skarżącym. W owym piśmie organ gminy wyjaśnił, że nie będąc stroną w sporze zaistniałym pomiędzy współwłaścicielami, zgodnie z sugestiami skarżących nakłonił Pana Tomasza Gołębiewskiego do przesunięcia przemy obornika na tył działki, która jest użytkowana rolniczo. Dodatkowo nadmieniono też, że prowadzenie działalności rolniczej na części działki nr 156/1 (która jest wykorzystywana pod uprawę warzyw i składowanie obornika) jest zgodna z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Informowano również w tym piśmie zainteresowanych, że w konkretnym przypadku nie istnieje ustawowy wymóg posiadania płyty obornikowej (dla por. art. 25 ust. 2 ustawy o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 ze zm.).

W omawianym piśmie organ gminy uznał, że nie tylko nie jest stroną w przedmiotowej sprawie, ale i „nie ma środków prawnych aby wymusić na współwłaścicielu tej nieruchomości usunięcie obornika z działki ...”.

Przyjęto w efekcie, że Gmina nie jest uprawniona do wszczęcia postępowania administracyjnego w tej sprawie, gdyż składowanie obornika w związku z prowadzoną przez właściciela działalnością rolniczą na terenie jego nieruchomości (objętej współwłasnością) jest prawem dozwolone. Trzeba także zaznaczyć, że autorom wystąpienia wskazywano w piśmie z dnia 8 lutego 2012 r., iż mogą dochodzić swych praw na drodze sądowego dochodzenia roszczeń przed sądem powszechnym.

Trudno się zgodzić z zarzutem zawartym w skardze, że niesłusznie organ gminy zaleca uczestnikom wykorzystanie w/w drogi rozpoznawania sporów. Nie jest uprawniona przy tym teza podtrzymywana przez skarżących, że przepisem szczególnym może być w tym przypadku norma prawna wyrażona w art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Jednolity tekst: Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zmianami).

Zdaniem organu gminy, w konkretnym stanie faktycznym brak było zarówno na początku tego roku (przy pierwotnie wniesionym przez zainteresowanych piśmie), jak i obecnie przesłanek dla zastosowania powyższego przepisu. Zgodnie bowiem z ukształtowanymi poglądami doktryny (teoretyków prawa) jak i stanowiskiem sądów administracyjnych (dla por. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (w Warszawie) z dnia 25 sierpnia 2010 r. /IV SA/Wa 750/10/, LEX/nr/759004) dla zastosowania przepisu art. 363 w/w Ustawy musi zostać w sposób nie budzący wątpliwości stwierdzone, że negatywne oddziaływanie na środowisko faktycznie występuje.

Należy zaznaczyć, że owego negatywnego oddziaływania nie stwierdzono w omawianym stanie faktycznym i prawnym. Chybiony jest przy tym zarzut, że Pan Tomasz Gołębiowski prowadzi nielegalną działalność gospodarczą sprzeczną (w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich) z przepisami prawa, gdyż Powiatowy Lekarz Weterynarii w swoim piśmie z dnia 9 maja 2012 r. zarzutów skarżących w tym zakresie nie potwierdził. Czynności kontrolne połączone z oględzinami w terenie przeprowadzili parokrotnie, w tym w dniach 2 i 7 czerwca 2011 r. pracownicy Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Hławie, przy czym ponowna kontrola przeprowadzona w dniu 12 kwietnia 2012 r. potwierdziła wykonanie wydanych wcześniej zaleceń i nie stwierdziła naruszenia warunków utrzymania zwierząt. Trzeba też zaznaczyć, że Powiatowy Lekarz Weterynarii w Hławie nie znalazł podstaw prawnych do wydania wobec pana Tomasza Gołębiowskiego zakazu prowadzenia działalności w zakresie utrzymywania zwierząt gospodarskich (w/w zgłosił działalność rolniczą w ARiMR i otrzymał numer producenta rolnego).

W świetle powyższych okoliczności należało uznać, że skarga wniesiona przez mieszkańców Szeplerzyny, jest całkowicie bezzasadna.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Piotrkowski